

BDP

T.B.M.M.
BARİŞ ve DEMOKRASİ PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Sayı: 2160
Tarih: 26.10.2010

10/1000

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Kürt Sorununda, 30 yılı aşkındır devam eden askeri yöntemlerin devre dışı bırakılarak, şiddetli bir savaş ortamına girilmesinin önlenmesi, demokratik çözüm arayışının güçlendirilerek çözüm konusunda ulusal mutabakata katkıda bulunulması için toplumdan **gizlenen hakikatlerin ortaya çıkarılarak** kamuoyu ile paylaşılması amacıyla Anayasa'nın 98'inci, İç Tüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılması için gereğini arz ve teklif ederiz.

- 1-FATMA KURTULAN
- 2-SELAHATTİN DEMİRTAŞ
- 3-GÜLTAN KIŞANAK
- 4-AYLA AKAT ATA
- 5-BENGİ YILDIZ
- 6-AKIN BİRDAL
- 7-EMİNE AYNA
- 8-HASİP KAPLAN
- 9-HAMİT GEYLANİ
- 10-İBRAHİM BİNİCİ
- 11-M. NURİ YAMAN
- 12-MEHMET NEZİR KARABAŞ
- 13-MEHMET UFUK URAS
- 14-OSMAN ÖZÇELİK
- 15-ÖZDAL ÜÇER
- 16-PERVİN BULDAN
- 17-SEBAHAT TUNCEL
- 18-SEVAHİR BAYINDIR
- 19-SİRRI SAKIK
- 20-ŞERAFETTİN HALİS

VAN
DİYARBAKIR
DİYARBAKIR
BATMAN
BATMAN
DİYARBAKIR
MARDİN
ŞIRNAK
HAKKARİ
ŞANLIURFA
MUŞ
BİTLİS
İSTANBUL
SİİRT
VAN
İĞDIR
İSTANBUL
ŞIRNAK
MUŞ
TUNCELİ

GEREKÇE

Türkiye’de 30 yılı bulan bir çatışma ortamı sürmektedir. Hükümetler, sorunun çözümünde toplumsal mutabakatı teşvik ederek, sorunu demokratik kanallarla çözmeyi ve bu alanda cesur adımlar atmayı denemek yerine, anadil talepleri de dahil olmak üzere Kürtlerin Demokratik Hak Taleplerini bir bölücülük unsuru gibi göstererek, bu yönlü bütün çağrılarını toplumda infial yaratma yönünde kullanmıştır.

Toplum esasen Kürtlerin demokratik haklarının verilmesine taraf durumda iken, hükümetler Kürtlerin ve farklı kesimlerin hak taleplerini bir getirim alanı olarak kurgulamış, devlet içinde ve dışında bir pazarlık unsuru haline getirmiştir. Kürtlerin hukuk, adalet, sağlık, eğitim ve daha birçok alanda “Kürt” olarak yer alması ya da yararlanmasının engellenmesi ve bu gerçeğin göz ardı edilmesi ise çatışma ortamının sürekliliğini getirmiştir. Hükümetlerin Kürtlerin demokratik haklarına ilgisiz kalması ve çatışma ortamını kendi çıkarı doğrultusunda devamına müsaade etmesi, Türkiye’de demokratik siyasetin yaşam bulmasını da engellemiştir. Bu güne kadar hiç bir hükümet tarafından bütün açıklığı ile kabul edilmeyen Kürt Sorunu, arka planı toplumdan gizlenen ve antidemokratik yöntemlerin en fazla denendiği sorun olmuştur. Tasfiye üzerine kurgulanan çözüm anlayışı, Türkiye’de adaletin işlemlerini engellemiştir.

Geldiğimiz aşamada da hükümet çözümde demokratik yöntemlerin kullanılmasından gittikçe uzaklaşmaktadır. Denenen yöntemlerin çözüm olmayacağı, yöntemlerin hazırlayıcısı, onaylayıcıları, uygulayıcıları tarafından da bilinmesine rağmen aynı yöntemlerde ısrar edilmektedir. Bir halkın asimile edilmesinden yok edilmesinin hedeflenmesine kadar uzanan süreçte mevcut yöntemlerin aldatmaktan ve oyalamaktan öte bir sonuç vermeyeceği anlaşıldır.

Kürtlere karşı yürütülen inkâr ve imha politikaları sonucu, kayıtlara göre çatışmalarda 50 bine yakın insan hayatını kaybetmiş, 5 bine yakın köy boşaltılıp yakılmıştır. 8. Cumhurbaşkanı Turgut Özal ve dönemin Jandarma Genel Komutanı Eşref Bitlis’inde içinde bulunduğu birçok siyasetçi ve askeri yetkili şüpheli bir şekilde hayatını kaybetmiştir. Siyasetçi, aydın, yazar, gazeteci, işadamları dahil 17 bine yakın insanımız devlet içinde varlık bulan hukuksuz oluşumlarca katliamdan geçirilmiştir. Örgüt üyesi olduğu şüphesi ile vatandaşlarımız zorla kaybettirilmiş ya da infaz edilerek gizlice gömülmüştür. 3 milyona yakın insanımız yerinden edilmiş, milyonlarca dolar savaş araçlarına harcanmıştır. Bölge sürekli bombalanarak doğası tahrip edilmiş, ormanlar yakılmıştır. Sayısız suça bulaşan Koruculuk Sistemi kurulmuş, askeri bölgeler ve yığınaklarla bölgede sürekli olağanüstü hal durumu yaratılmıştır. Avrupa Birliği üyelik süreci Kürt Sorununda demokratik çözüme varılamadığından uzamış, birçok uluslararası sözleşme Kürtlerin demokratik taleplerine haklılık kazandıracağından rafa kaldırılmıştır. Ortadoğu’da ve uluslar arası platformda PKK’nin askeri yöntemlerle yok edilmesi üzerine sonuç vermeyen tehlikeli pazarlıklar yapılmış, istikrarsız devlet görüntüsünden öteye gidilememiştir.

Oysa Türkiye ile benzer sorunları yaşayan ülkeler, sorunlarını Hakikat Komisyonları kurmakla aşmayı başaramışlardır. Tarafların işbirliği içerisinde çalışmasının sağlanamaması, rejimi işleyemez duruma getirmiştir. Kurulacak komisyon Kürt Sorununun arkasındaki hakikatlere dair temel noktaları ortaya çıkarıp, bunların toplum arasında çatışma kaynağı olmasını engelleyerek, mutabakata varılması yolunda aşama kaydedilmesini ve çözüme ulaşılmasını kolaylaştırabilir

Bu hakikatlerin ortaya çıkarılması için ise bir an önce mağdurlar, bölge halkı, sivil toplum örgütleri, kanaat önderleri, sorunun çözümü için çaba sarf eden siyasetçiler, aydınlar, yazarlar, gazeteciler, uluslar arası aktörlerle görüşmeler yapılmalı, bu çerçevede toplumsal mutabakat aranmalıdır. Tarafların sorunun çözümünde alacağı rolün öneminden hareketle, PKK mensupları ile de görüşmeler yapılması üzerinde durulan bir husus olmalıdır.

Benzer sorunun çözümünde Güney Afrika'daki Komisyon, çalışması sonucu sosyal mutabakatın sağlanmasında başarı elde etmiş, "Apartheid" politikası 1994'te son bulmuştur. Toplumsal mutabakat yolunda ilerlenebilmesi için hakikatlerin bilinmesi gereklidir. Bu kapsamda kurulacak komisyon Güney Afrika deneyiminde olduğu gibi bu sorunun çözümsüzlüğünde ısrar eden tarafları da tespit edebilmelidir. Bu temelde hakikatlerin ortaya çıkarılması için bir meclis araştırması açılması uygun olacaktır.